

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Extraordinair Session.

20de Møde.

Fredagen den 21de Septbr. Aften Kl. 7.

(Forts.)

J. A. Hansen (forts.): Jeg har af denne Beregning ikke kunnet slutte det Allermindste i denne Henseende, thi Besiddelsens Størrelse maa man jo dog først vide, og jeg veed ogsaa fra den ærede Rigsdagsmand selv, at han slet ikke erkjender, at deri ligger noget Beviis for, hvormeget eller hvorlidet der skal til for at erholde Valgret. Han har opstillet denne Beregning som et Exempel for at vise, hvorledes han meente, at en saadan Beregning overhovedet i sin Tid skulde gjøres, og derfor har han, fuldkommen rigtig, ikke brudt sig om, hvor stor Eiendommen var, thi derpaa kom det ikke an, men det kom kun an paa at vise den Maade, hvorpaa disse Beregninger skulde gjøres. Jeg troer derfor, at det Beviis, der skulde ligge heri, er aldeles intet. Endnu skal jeg gjøre opmærksom paa, at da den ærede Premierminister vilde give en Dplysning om, at det ikke var rigtigt hvad jeg havde anført, at det paa Grund af de høie Priser, der i de sidste Aar have fundet Sted, kunde befrygtes, at Mange af Herredsfogden ikke vilde blive antagne som valgberettigede, anførte den høitærede Premierminister som Valglovens Udtyk, at denne Indtægt skulde komme fra saadanne Kilder, at det var en reen Indtægt af den samme Størrelse, og, sagde han, at da disse Priser have fundet Sted i de sidste Aar, er der ingen Tvivl om, at Indtægten maa beregnes derefter. Men der er tilspøjet i Valgloven, hvad den ærede Premierminister ikke

anførte, at Indtægten tillige skal ansees som en i Fremtiden aarlig, „omtrent med samme Beløb tilbagevendende“, og det er deri, jeg finder Frygt, fordi man meget let kan tænke sig, at mangen en Herredsfoged kan sige: disse høie Priser vilde rimeligviis ikke staae længe, men den Indtægt, som Du skal bevise, at Du har, skal være en saadan, som med Rimelighed kan ventes i Fremtiden at ville vende tilbage med omtrent det samme Beløb. At heri indeholdes en Fare, veed den, der kjender lidt til, hvorledes det gaaer til paa Landet ved saadanne Beregninger, og jeg troer derfor, at alle de, der kjende dertil, vilde give mig Ret i, at den af mig yttrede Frygt ikke er greben ud af Lyften.

Naar jeg saaledes har gjort mig Umage for i enkelte Punkter at vise, at den ærede Premierministers forskellige Beregninger om, hvor Mange der vilde komme med som Valgberettigede ved de directe Valg, ikke kan ansees for fuldkommen rigtige, for fuldkommen i sin Tid at ville staae til, saa har jeg ikke anført det, fordi jeg derved meente, at, selv om det kunde lægges klart for mig, at den høitærede Premierministers Beregninger vare fuldkommen rigtige, det vilde forandre det Allermindste i mine Indvendinger imod Valgrets-Census i det Hele. Jeg skal derfor, efterat jeg nu paany har gjennemgaaet de to væsentlige Punkter, hvorpaa jeg støtter mine Tvivl om Rigtigheden af disse Beregninger, nemlig Embedsmændenes forhøjede Gagering i den nærmeste Fremtid og de her omhandlede Indtægters Beskaffenhed med Hensyn til Bøndestanden, holde mig til den høitærede Premierministers egen Beregning. Han siger, at der vil blive 12,000 Valgere for Kongeriget, og jeg vil nu gaae